

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 41/2026
14.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, са саветником Горданом Војновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 22 У 13921/19 од 05.12.2025. године, у предмету враћања одузете имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 14.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда 22 У 13921/19 од 05.12.2025. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена његова тужба поднета против решења туженог Министарства финансија Републике Србије број 46-00-00090/2014-13 од 03.06.2019. године, којим решењем је одбијена, као неоснована, његова жалба изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију, Подручне јединице Ниш број 46-00-000276/2012 од 27.08.2015. године, а којим је усвојен захтев, враћена имовина и утврђено право својине законском наследнику бившег власника одузете имовине, и то: ББ из ..., све како је ближе одређено у диспозитиву тог делимичног решења. Ставом другим диспозитива побијане пресуде, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, док је ставом трећим диспозитива обавезан тужилац да заинтересованом лицу Републици Србији накнади трошкове управног спора у износу од 27.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. да захтев

може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења те пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац овог захтева изјавио жалбу против делимичног решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Поред тога, у конкретном случају захтев за преиспитивање побијане пресуде Управног суда подносилац није предао на начин изричито прописан одредбом члана 50. став 2. Закона о управним споровима, преко пуномоћника из реда адвоката.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен и поднет од неовлашћеног лица, Врховни суд је, на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 14.04.2026. године, Узп 41/2026

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић